

ישראל: דרגה 1

ממשלת ישראל עומדת במלוא דרישות המינימום למיגור הסחר בבני אדם. הממשלה המשיכה להפגין מאמצים רציניים ומתמשכים במהלך תקופת הדיווח; על כן, ישראל נותרה בדרגה 1. הממשלה הפגינה מאמצים רציניים ומתמשכים על ידי שיפור הליכי זיהוי קורבנות וזיהוי מספר גדול יותר של קורבנות. המדינה המשיכה להפעיל מקלטים ומתקנים אחרים המספקים לקורבנות מגוון רחב של שירותי טיפול ושיקום מידיים ולטווח ארוך, והפנתה את כל הקורבנות המזוהים לטיפול. הממשלה המשיכה לתבוע ולהרשיע עברייני סחר בנשים, ותבעה מספר גדול יותר של פושעים בהשוואה לתקופת הדיווח הקודמת. על אף שהממשלה עמדה בדרישות המינימום, היא הרשיעה מספר נמוך משמעותית של עברייני סחר בנשים מאשר בתקופת הדיווח הקודמת, והיא המשיכה להוציא פסקי דין חלשים שלא התאימו לחומרת הפשע. בנוסף לכך, היא לא תבעה על או הרשיעה עבריינים בעבודות כפייה. על אף שחל שיפור בהליכי זיהוי קורבנות, כמה קורבנות שהופנו על ידי ארגונים לא-ממשלתיים לא קיבלו שירותי הגנה נאותים. בעוד שהממשלה זיהתה קורבנות סחר בבני אדם בקרב אוכלוסיות מהגרים אפריקניים בלתי סדירים וסיפקה להם טיפול מסוים, בשל הליכי סינון בלתי-מספקים, הממשלה המשיכה להעניש קורבנות בקרב אוכלוסייה זו בשל פשעים שבוצעו כתוצאה ישירה של חשיפתם לסחר בבני אדם, כגון הפרות חוקי הגירה. בנוסף לכך, הממשלה יישמה מדיניות שחשפה קורבנות פוטנציאליים של סחר בבני אדם מקרב אוכלוסייה זו לגירוש.

המלצות לישראל

להטיל פסקי דין מחמירים יותר על עבריינים מורשעים בסחר בבני אדם, שיהלמו את חומרת הפשע; ליזום סינון של מהגרים בלתי-סדירים, בייחוד אלו שעברו התעללות בחצי האי סיני שבמצרים, על מנת להבטיח כי קורבנות סחר בבני אדם בקרב אוכלוסייה זו אינם נענשים, כולל על-ידי מעצר וזימון למעצר, ועבור פעולות בלתי-חוקיות שבוצעו כתוצאה ישירה מכך שנחשפו לסחר בבני אדם; שיפור התהליך להכרה רשמית בקורבנות מזוהים של סחר בבני אדם, כולל קורבנות שהופנו על ידי ארגונים לא-ממשלתיים, על מנת לאפשר גישה מהירה יותר לשירותי הגנה; הגדלת דרכים להערכת יעילות הדרכת לגורמי אכיפת החוק, כולל פקידי משטרה ובתי סוהר, בזיהוי קורבנות, וכן באכיפת חוקי עבודה וסחר בנשים; המשך מתן הגנה לכל קורבנות סחר בבני אדם, כולל מחסה וטיפול רפואי ופסיכו-סוציאלי; הגדלת מספר מפקחי העבודה, העובדים הסוציאליים והמתורגמנים במגזרי החקלאות, הבנייה והסיעוד, בנוסף להדרכתם; ניהול משא-ומתן להסכמי עבודה בילטרלים בהיקף מלא, על מנת שיכללו מנגנוני הגנה לפועלים במגזר הסיעוד; והגדלת האכיפה של זכויות תעסוקה של עובדים זרים.

תביעה

הממשלה קיימה מאמצים לתבוע סוחרים בנשים אך לא תבעה או הרשיעה עברייני עבודה בכפייה; סוחרים בנשים שהורשעו המשיכו לקבל פסקי דין מקלים. החוק נגד סחר בבני אדם משנת 2006 הפך סחר בבני אדם למטרות מין ועבודה לבלתי-חוקיים, וקבע עונשי מאסר של עד 16 שנה לסחר בבוגר ועד 20 שנה לסחר בילד. עונשים אלו היו מחמירים מספיק, ובנוגע לסחר בנשים, תאמו באופן יחסי את אלו שנקבעו עבור פשעים חמורים אחרים, כגון אונס. באופן בלתי עקבי להגדרת סחר בבני אדם תחת החוק הבינלאומי, החוק לא קבע שימוש בכוח, הונאה או כפייה כאלמנט מהותי של הפשע. תחת סעיף 376א של חוק העונשין תשל"ז-1977, החזקת דרכונו של אדם כנגד רצונו גורר עונש מאסר של שלוש עד חמש שנים.

בשנת 2017, המשטרה החלה ב-231 חקירות של פשעים פוטנציאליים של סחר בנשים, בהשוואה ל-310 חקירות בשנת 2016. המשטרה לא החלה אף חקירה של פשעים פוטנציאליים של עבודה בכפייה. בשנת 2017, הממשלה החלה ב-10 הליכי תביעה (ארבעה עבור פשעי סחר בנשים ושישה עבור פשעי סחר בילדים למטרת מין), אך אפס בשל עבודה בכפייה; זאת לעומת שלוש תביעות בשל סחר בנשים ואפס תביעות בשל עבודות בכפייה בשנת 2016. בשנת 2017, הממשלה הרשיעה שלושה אנשים (אחד בשל סחר בנשים ושניים בשל סחר בילדים למטרת מין), אך אפס בשל עבודה בכפייה; זאת לעומת 17 הרשעות בשנת 2016 (16 בשל סחר בנשים, כולל שמונה בשל סחר בילדים ואחת בשל עבודה בכפייה). בשנת 2017, יחידת התביעה ברשות האוכלוסין וההגירה של משרד הפנים הגישה 143 כתבי אישום פליליים כנגד מעסיקים של פועלים זרים שהפרו חוקי עבודה, שתוצאתם הייתה 114 פסקי דין שכללו מתן פיצוי כספי לפועלים; אולם, אף אחד ממעסיקים אלו לא נתבע או הורשע בשל פשעים פוטנציאליים של עבודה בכפייה. בשנת 2017, הממשלה הוציאה פסקי דין לשישה עבריינים בסחר בנשים, בין עבודות שירות לבין ארבע עד שש שנות מאסר, בעוד שעבריין אחד בעבודות בכפייה קיבל גזר דין של 15 חודשי מאסר. הממשלה לא דיווחה על אף חקירה, תביעה או הרשעה של פקידי ממשלה הקשורים לעבירות סחר בבני אדם.

הממשלה המשיכה לספק הדרכה נרחבת בנושא מניעת סחר בבני אדם, סדנאות להעלאת מודעות, וסמינרים ליותר מ-320 פקידים. בנוסף לכך, הממשלה סיפקה הדרכה ל-130 קציני משטרה בנושא סחר בילדים, והפיצה חומר בנושא עבירות הקשורות לסחר בילדים לקציני חקירה מחוזיים וקציני מודיעין וכן לכל תחנת משטרה במדינה.

הגנה

הממשלה הגבירה את מאמצי ההגנה; אולם, היא המשיכה להעניש קורבנות מזוהים ופוטנציאליים של סחר בבני אדם בקרב אוכלוסיית המהגרים מאפריקה בשל הפרות חוקי הגירה, ובכך מנעה מקורבנות אלו

גישה לשירותי הגנה נאותים. הממשלה המשיכה להפיץ קווים מנחים לזיהוי קורבנות סחר בבני אדם באופן נרחב בקרב משרדים רלוונטיים. פקידי ממשלה הפנו יותר קורבנות פוטנציאליים של סחר בבני אדם למשטרה במהלך תקופת הדיווח, בהשוואה לשנים קודמות שבהן ארגונים לא-ממשלתיים היו המקור היחיד להפניית קורבנות. משטרת ישראל העניקה סטטוס רשמי של קורבן סחר בבני אדם ל-73 אנשים בשנת 2017 – כולל 24 נשים ו-49 גברים – עלייה מ-47 הקורבנות שזוהו בשנת 2016. משטרת ישראל הייתה הישות הממשלתית היחידה בעלת סמכות להעניק סטטוס רשמי של קורבן סחר בבני אדם לאנשים שהופנו, דבר שגם אפשר מתן גישה מלאה לקורבן לשירותי הגנה. במהלך רוב תקופת הדיווח, רק קצין משטרה אחד במדינה היה מוסמך לראיין ולהגיש בקשות לסטטוס של קורבן סחר, דבר שהוביל לעיכובים משמעותיים. לאחר שליקוי זה זוהה, בינואר 2018 הממשלה מינתה שתי קצינות משטרה במשרה מלאה על מנת לטפל בבקשות קורבנות, מתוך כוונה להאיץ את התהליך. בנוסף לכך, במהלך תקופת הדיווח, היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם שיתפה פעולה עם משטרת ישראל כדי לקבוע נוהל מהיר לזיהוי יעיל יותר של קורבנות סחר בבני אדם ולבטל הצטברות של מאות בקשות לסטטוס קורבן. למרות זאת, ארגון לא-ממשלתי דיווח כי סטנדרט הראיות של משטרת ישראל להפניית קורבנות מארגונים לא-ממשלתיים הוחמר בשנת 2017, משום שדרש הצהרות של עדים ובכך עיכב מאמצים להכרה רשמית ומתן טיפול נאות ל-37 קורבנות לפחות, שזוהו על ידי ארגון-לא ממשלתי.

הממשלה המשיכה לספק מגוון רחב של שירותי הגנה לקורבנות של כל סוגי הסחר בבני אדם. הממשלה המשיכה להפעיל מקלט בעל 35 מיטות לנשים קורבנות סחר, מקלט בעל 35 מיטות לגברים קורבנות סחר, ודירות מעבר עם 18 מיטות לנשים קורבנות ושש מיטות לגברים קורבנות. דיירי המקלט הורשו לעזוב באופן חופשי, ועל פי חוק, כל הקורבנות הגרים במקלטים קיבלו אשרת שהייה B1 – אשרה ללא הגבלת עבודה. מקלטים אלו הציעו שירותי שיקום למשך שנה, כולל הכשרה מקצועית, תמיכה פסיכו-סוציאלית, טיפול רפואי, לימודי שפה וסיוע משפטי. משטרת ישראל הפנתה את כל 73 הקורבנות המזוהים למקלטים, אך חלקם סירבו להיכנס למקלט, ובמקום זאת השתמשו בשירותי שיקום במרכז יומי בניהול ממשלתי. בשנת 2017, מקלט הנשים סייע ל-41 קורבנות, כולל ארבעה ילדים; מקלט הגברים סייע ל-57 קורבנות. רוב הקורבנות במקלט לגברים היו ממוצא אתיופי ואריתראי. השר לענייני רווחה המשיך להפעיל מרכז יום בתל-אביב לקורבנות סחר בבני אדם, נשים וגברים, שהמתינו למקום במקלט, או שבחרו שלא לשהות במקלט. מרכז היום סיפק שירותים פסיכו-סוציאליים וסיוע במזון, והעובדים הסוציאליים במרכז הודרכו לזהות אנשים בסיכון לסחר בבני אדם, ולהפנותם לשירותי מקלט. בשנת 2017, המרכז סיפק שירותים ל-256 נשים וגברים. בנוסף, הממשלה הפעילה 12 מרכזים לקורבנות סחר בבני אדם, מבוגרים וילדים, שסיפקו שירותים רפואיים ושירותי שיקום; הממשלה סייעה ל-350 אנשים במרכזים אלו בשנת 2017. בנוסף לכך, עבור קורבנות סחר בבני אדם שבחרו שלא לשהות במקלט, הממשלה המשיכה לספק מכתב רשמי שהגן עליהם ממעצר פוטנציאלי בשל הפרת חוקי הגירה, וכן מספרי טלפון למקרה חירום של מקלטים

ומשרדי ממשלה רלוונטיים. קורבנות מזוהים של סחר בבני אדם הגרים מחוץ למקלטים היו זכאים לקבל גם שנה של כיסוי רפואי חינם במספר מתקני בריאות במימון ממשלתי. בשנת 2017, הממשלה סיפקה טיפול רפואי ל-106 קורבנות סחר בבני אדם, נשים וגברים.

הסיוע המשפטי במשרד המשפטים המשיך לספק סיוע משפטי חינם לקורבנות סחר. בשנת 2017, היחידה קיבלה 202 בקשות לסיוע משפטי לקורבנות פוטנציאליים של סחר בבני אדם, כולל 125 מהגרים בלתי-סדירים שישנה סבירות שהיו חשופים לסחר בבני אדם בסיני. בשנת 2017, הממשלה הנפיקה 20 אשרות B1 ראשוניות ו-19 הארכות לאשרות לקורבנות סחר בבני אדם ועבודה בכפיה. בנוסף לכך, היא הנפיקה 65 אשרות המונעות גירוש של קורבנות סחר בבני אדם ו-25 הארכות של ויזות כאלו בשנת 2017. הממשלה המשיכה לעודד קורבנות לסייע בחקירה ובתביעה של הסוחרים הבלתי חוקיים שלהם, אך לא דרשה את השתתפותם כתנאי לקבלת אשרה וסיוע בהגנה; קורבנות יכלו גם לבחור לעזוב את הארץ בעת ההמתנה להליכים משפטיים. הממשלה גם התירה לקורבנות סחר בבני אדם לעבוד במהלך החקירה והתביעה של הסוחרים הבלתי חוקיים שלהם. קרן החילוט הממשלתית, המשתמשת ברכוש ובכספים שהוחרמו מסוחרים בבני אדם על מנת לסייע לקורבנות, חילקה לקורבנות 886,960 ש"ח (\$255,530) בשנת 2017.

הממשלה פרסמה הנחיות חדשות במאי 2017 על מנת למנוע תביעת קורבנות של עבודה בכפיה בשל עבירות שבוצעו במהלך ניצולם; הנחיות דומות עבור קורבנות סחר בנשים כבר היו בתוקף לפני תחילת תקופת הדיווח. למרות זאת, הממשלה המשיכה להעניש מספר קורבנות סחר בבני אדם – בייחוד בקרב אוכלוסיית המהגרים הבלתי-סדירים מאפריקה, שחלקם נוצלו בחצי האי סיני שבשליטת מצרים – כתוצאה ישירה של היותם חשופים לסחר בבני אדם. במהלך רוב תקופת הדיווח, לממשלה לא היה הליך יעיל של זיהוי או סינון יזום של קורבנות בקרב אוכלוסייה זו, וכתוצאה מכך, רשויות עצרו או זימנו למעצר קורבנות למשך שנה אחת ללא משפט או הרשעה במתקן חולות ובבתי הכלא סהרונים וגבעון באופן קבוע, בשל הפרות הגירה תחת חוק ההסתננות. על אף שהממשלה אפיינה את חולות כמתקן פתוח למעצר "מסתננים", ארגונים לא-ממשלתיים ושוהי חולות טענו כי למעשה זה היה מרכז מעצר בשל מיקומו המרוחק במדבר ובשל מגבלות התנועה של שוהיו. בנובמבר 2017, רשות האוכלוסין וההגירה יישמה שאלון מתוקן לפקידים לשם סינון לסחר בבני אדם בקרב מהגרים בלתי חוקיים שזומנו לחולות. אולם, רשות האוכלוסין וההגירה לא חקרה טענות לפיהן לפחות קורבן אחד של סחר בבני אדם נותר בחולות לאחר שארגון לא-ממשלתי זיהה את הקורבן בתחילת 2017, ולא ניסתה לשחרר את הקורבן. במהלך תקופת הדיווח, יחידת הסיוע המשפטי השיגה שחרור של שלושה גברים מכלא סהרונים לאחר שמשטרת ישראל זיהתה אותם כקורבנות סחר בבני אדם; יחידת הסיוע המשפטי גם הבטיחה פטור ממעצר בחולות ל-26 גברים נוספים לאחר שמשטרת ישראל זיהתה אותם כקורבנות. בנוסף לכך, מינהל הסיוע המשפטי דרש כי רשות

האוכלוסין וההגירה תשהה זימון של שלושה מהגרים לחולות בזמן שמשטרת ישראל תבדוק את בקשתם לסטטוס קורבנות סחר בבני אדם. פקידי ממשלה וכן פקידיים של ארגונים לא-ממשלתיים דיווחו כי מעצר, איום במעצר או זימון למעצר היו טריגר לסימפטומים חמורים של תסמונת פוסט-טראומטית – כולל דיכאון, פחד והפרעות אכילה – בקרב מהגרים שחוו התעללות, ובמקרים מסוימים סחר בבני אדם, בסיני. בדצמבר 2017, הכנסת אישרה תכנית לסגור את חולות ולגרש את כל המהגרים העצורים, שחלקם עשויים להיות קורבנות של סחר בבני אדם, למדינות שלישיות; בנוסף, רשות האוכלוסין וההגירה הנפיקה תקנות בינואר 2018 הקובעות נהלים ליישום תכנית זו.

מניעה

הממשלה הפעילה מאמצים רבים למניעה ולהעלאת מודעות בנוגע לסחר בבני אדם בקרב פקידיים ציבוריים ופקידי ממשלה. היחידה המתאמת המשיכה לתאם מאמצים למניעת סחר בבני אדם באופן יעיל בקרב משרדי ממשלה רלוונטיים וארגונים לא-ממשלתיים במהלך תקופת הדיווח, ופקידי היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם המשיכו להופיע באופן קבוע בתקשורת על מנת להעלות מודעות בנוגע לסחר בבני אדם. אולם, היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם לא השלימה טיוטה של תכנית פעולה ארצית על למאבק בסחר בבני אדם, שתחליף את התכנית הקיימת משנת 2007. ועדת המשנה של הכנסת בנושא סחר בנשים וזנות נפגשה באופן קבוע וקיימה 16 שימועים ודיונים במהלך תקופת הדיווח. בשנת 2017, משרד הבריאות מימן מחקר שבוצע על ידי מרפאה המופעלת על ידי הממשלה וארגון לא-ממשלתי לשם חקירת זנות בקרב קהילת המהגרים מאריתראה. הממשלה סיפקה הדרכה בנושא מניעת סחר בבני אדם לאנשי הצוות הדיפלומטי שלה.

ביוני 2017, הכנסת העבירה תיקון לחוק העובדים הזרים על מנת לבטל רישיון להעסקת עובד זר של מעסיק שהורשע בפשע חמור, כולל סחר בבני אדם. משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, שהעסיק 261 מפקחי עבודה ומתרגמים עצמאיים במהלך ביקורות קבועות, הוציא 1,242 אזהרות מנהליות, הטיל 45 קנסות, וטיפל בתלונה פלילית אחת בשנת 2017 שתוצאתה היתה גזר דין של 100 שעות עבודות שירות למעביד בשל הפרת חוקי עבודה. למרות זאת, ארגון לא-ממשלתי דיווח כי לא היו מספיק פקחי עבודה, בייחוד במגזר הבנייה והחקלאות, על מנת לפקח על ולאכוף את חוקי העבודה באופן מספק. בנוסף לכך, ארגונים לא-ממשלתיים דיווחו כי הממשלה לא הסדירה חברות השמה באופן יעיל, ולא פעלה נגד רשתות פליליות שגייסו זרים לענפי הבנייה והסיעוד ועבור זנות. באפריל 2017, הממשלה חתמה על הסכם בילטרלי על מנת לאפשר ל-20,000 פועלים סינים להיכנס למגזר הבנייה הישראלי; אולם, הסכם זה דרש מהעובדים לשלם לחברות השמה מורשות סכום של עד \$1,000 בשכר גיוס ועלויות, מה דבר שיכול להגדיל את החוב שלהם ואת חשיפתם האפשרית לעבודה בכפיה. הממשלה לא השלימה תכנית למניעת ניצול עובדים תאילנדיים מעבודה בכפיה בתעשיית החקלאות. בהתאם לנהלי רשות

האוכלוסין וההגירה לחברות השמה במגזר הסיעוד, היא המשיכה לדרוש מכל חברה לגייס עובד סוציאלי מורשה שיהיה אחראי לפקח על תנאי המטפלים הזרים, כולל ביקורי בית, וליידע רשויות רלוונטיות בנוגע להפרות חוקי עבודה.

הממשלה, בשיתוף עם ארגון לא-ממשלתי, המשיכה להפעיל קו תמיכה הפעיל 24 שעות ביממה על מנת לסייע לעובדים זרים הנמצאים בישראל תחת הסכמים בילטרליים. קו התמיכה העסיק 11 מתורגמנים בשבע שפות: סינית, תאילנדית, בולגרית, רוסית, נפאלית, סינהלית ורומנית. בשנת 2017, קו התמיכה קיבל 1,398 שיחות, רובן מעובדים תאילנדים במגזר החקלאות. הממשלה הפעילה גם קו חירום לנשים ונערות בזנות, אך לא סיפקה נתונים אודות פעילותו בשנת 2017. הממשלה המשיכה במאמצים להפחית את הביקוש לפעולות מין בתשלום ולהתמודד עם תיירות מין. בספטמבר 2017, משטרת ישראל החלה בקמפיין אכיפה בנושא סחר בילדים, שבמהלכו ביצעה 19 פשיטות על מוסדות זנות, שתוצאתן הייתה מעצרים של שני אנשים והעברת חמישה ילדים לשירותי הרווחה. בנוסף לכך, הממשלה סגרה באופן זמני חמישה בתי בושת בשנת 2017. בפברואר 2018, משרד התיירות הוביל נציגים של תעשיית התיירות הישראלית לחתום על קוד האתיקה של ארגון התיירות העולמי של האו"ם, שכלל צעדים למניעת סחר בבני אדם.

פרופיל סחר בבני אדם

כפי שדווח במהלך חמש השנים האחרונות, ישראל הינה מדינת יעד לגברים ונשים החשופים לעבודה בכפיה ולסחר בבני אדם, בנוסף להיותה מדינת מקור לגברים, נשים, ובמידה פחותה יותר, ילדים, החשופים לסחר בבני אדם למטרת מין בתוך ישראל. עובדים זרים, בעיקר מדרום ודרום-מזרח אסיה, מזרח אירופה, והרשות הפלסטינית, מהגרים לישראל לעבודה זמנית בבנייה, חקלאות וטיפול; חלק מעובדים אלו חשופים לעבודה בכפיה. נכון ל-ינואר 2018, ממשלת ישראל דיווחה כי בתוך ישראל היו 88,171 עובדים זרים חוקיים ו-18,059 עובדים זרים בלתי-חוקיים. כולל עובדים פלסטיניים, עובדים זרים במגזר הבנייה סובלים מניצול והפרת זכויות העבודה, שחלקן עשויות להיות סחר בבני אדם. כמה מהמעסיקים במגזר הבנייה גובים עמלות חודשיות באופן בלתי חוקי מפועלים פלסטינים, ובמקרים רבים המעסיקים שוכרים פועלים פלסטינים באופן בלתי חוקי למקומות עבודה אחרים; פועלים אלו חשופים לעבודה בכפיה. כמה גברים ונשים מתאילנד היו חשופים לעבודה בכפיה במגזר החקלאות בישראל ועמדו בתנאים של שעות עבודה מרובות, ללא הפסקות או ימי מנוחה, דרכונים מעוכבים, וקושי בהחלפת מעסיקים בשל מגבלות על אישורי העבודה. מטפלים חשופים במיוחד לעבודה בכפיה בשל בידודם בתוך מקומות מגורים פרטיים ואי-הגנתם תחת חוקי העבודה; ארגונים לא-ממשלתיים מקומיים מדווחים כי מטפלים חשופים לעמלות גיוס גבוהות, חוזי עבודה הכוללים הונאה, שעות עבודה ארוכות, החרמת דרכונים, תשלום מתחת לשכר המינימום, אלימות פיזית, הטרדה מינית ותקיפות מיניות, אי תשלום פיצוי

פיטורין, ותנאי מגורים גרועים, כולל – במקרים מסוימים – מגורים באותו חדר עם המעביד שלהם. על פי ממשלת ישראל, החל מיוני 2017 ישנם 49,100 מטפלים זרים בישראל, כאשר 80% מהם נשים; מטפלים אלו מהווים 57% מכלל העובדים הזרים במדינה. רשתות של חברות השמה מגייסות פועלים מאוקראינה וגאורגיה לישראל באמצעות תהליך תביעת מקלט מדיני במרמה, גובות עמלות תיווך גבוהות מהפועלים ומוכרות להם מסמכים מזויפים; פועלים אלו חשופים לניצול.

מהגרים מאריתראה וסודן, גברים ונשים, חשופים במיוחד לסחר בבני אדם ועבודה בכפייה בישראל. על פי ארגון בינלאומי, החל מספטמבר 2017, 72% מבין 38,000 המהגרים הבלתי-חוקיים בישראל הם ממוצא אריתראי ו-20% מסודן. על פי ארגונים לא-ממשלתיים, מהגרים ומבקשי מקלט אלו הופכים לחשופים במיוחד לסחר בבני אדם בשל יישום מדיניות הממשלה ממאי 2017, שהפחיתה את שכר הנטו עבור אוכלוסייה זו. מצוקה כלכלית בקרב נשים באוכלוסייה זו הגבירה עוד יותר את חשיפתן לניצול מיני. מאז 2007, אלפי מהגרים אפריקנים נכנסו לישראל דרך חצי האי סיני. זרם מהגרים זה לישראל, ששיאו היה מעל 17,000 בשנת 2011, הופחת באופן דרמטי לאפס בשנת 2017. רוב המהגרים נחטפו בסיני והיו חשופים להתעללות קשה, כולל עבודה בכפייה וסחר בבני אדם, בידי קבוצות עבריינים בסיני, לפני הגעתם לישראל.

נשים ממזרח אירופה והגוש הסובייטי לשעבר, סין וגאנה, וכן נשים וגברים אריתראים, חשופים לסחר בבני אדם בישראל; חלק מהנשים מגיעות עם אשרת תיירות לעבוד מרצונן בזנות – בייחוד בעיירת החוף הדרומית אילת, אך לאחר מכן הן מנוצלות על ידי סוחרים בנשים. כמה מהסוחרים, לפי דיווחים, מגייסים קורבנות סחר בנשים באמצעות הצעות עבודה מזויפות, מרמות או מטעות באינטרנט, לעיתים באמצעות אתרי תעסוקה לגיטימיים. ארגונים לא-ממשלתיים מדווחים כי כמה אנשי קהילת להט"ב פלסטיניים בישראל חשופים להתעללות וניצול בשל הסטטוס המשפטי שלהם ובשל המגבלות על הזכות לעבודה של פלסטינים בישראל. טרנסג'נדרים בישראל גם כן חשופים במיוחד לסחר בבני אדם. ישנם טרנסג'נדרים החשופים לניצול מיני בזנות על מנת להיות מסוגלים לממן טיפול שינוי מין. מספר ילדים טרנסג'נדרים, בגיל 13, שחלקם ברחו מביתם, מנוצלים בסחר בבני אדם למטרת מין.